873 సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు [1997] 3 S.C.R.

దినేష్ మాథుర్

వర్సెస్

ఓ.పి.అరోరా మరియు ఇతరులు

ఏప్రిల్ 11, 1997

[కె.రామస్వామి మరియు డి.పి.వాధ్వా, న్యాయమూర్తులు]

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908:

తాత్కాలిక నిషేధాజ్ఞ – మంజూరు – 1937 నుండి హోటల్ వ్యాపారాన్ని నడుపుతున్న పార్టీ – దిగువ న్యాయస్థానాలు హోటల్ వ్యాపారాన్ని నిర్వహించకుండా తాత్కాలిక నిషేధాజ్ఞ మంజూరు చేశాయి – అప్పీలులో, తాత్కాలిక నిషేధాజ్ఞ జారీ చేయడంలో సౌకర్యం యొక్క సమతుల్యత లేదని తేల్చారు, మరియు 60 సంవత్సరాలుగా ఆ ప్రాంగణాన్ని ఉపయోగించుకుని ఖ్యాతి గడించిన వ్యాపారాన్ని నిర్వహించకుండా నిషేధించడం ద్వారా, చివరికి మరొక పక్షం దావాలో విజయం సాధిస్తే ఆ పార్టీకి తగిన పరిహారం లభించదు – దిగువ న్యాయస్థానాలు నిషేధాజ్ఞ మంజూరు చేయడంలో తీవ్రమైన చట్టపరమైన పొరపాటు చేశాయి.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నం.3004 / 1997.

ఢిల్లీ హైకోర్టు లోని C.R.No.లో 974/1990 లో 7.12.95 తేదీ నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఈ అప్పీలు ఉత్పన్నమైనది.

అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది – ఎం.పి.ఝా

ప్రతివాది తరపు న్యాయవాదులు గోపాల్ సుబ్రమణ్యం, ఎ.కె.మహాజన్, ఎస్.పి.మెహతా, శశి భూషణ్ మరియు ప్రమోద్ దయాళ్ ప్రతివాదులకు.

కోర్టు ఈ క్రింది ఉత్తర్వులను జారీ చేసింది:

అనుమతి మంజూరు చేయబడింది. ఇరుపక్షాల న్యాయవాదుల వాదనలు మేము విన్నాము. ఢిల్లీ హైకోర్టు తీర్పు నుండి, 1995 డిసెంబర్ 7వ తేదీ నాటి C.R.No.974/90 లో ఇచ్చిన తీర్పు నుండి, ఈ ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా పిటిషన్ ఉత్పన్నమైనది.

ఈ అప్పీల్‌ను పరిష్కరించే ఉద్దేశ్యంతో అన్ని వివరాలను వివరించాల్సిన అవసరం లేదు. 1937లో ప్రతివాది శాశ్వత లీజు కలిగి ఉన్నాడని మరియు అప్పటి నుండి అతను హోటల్ నడపడానికి ఆ ప్రాంగణాన్ని ఉపయోగిస్తున్నాడని చెప్పడానికి సరిపోతుంది. 1991లో ప్రతివాది దాఖలు చేసిన దావాలో తొలిసారిగా అప్పీలుదారు లీజు షరతులలోని 7(2) నిబంధనను ఉల్లంఘించాడని, ఆయన కమీషనర్ నుండి ముందస్తు అనుమతి పొందించాడని ఆరోపించాడు. మధ్యంతర నిషేధాజ్ఞ ఉత్తర్వు మంజూరు చేయబడింది. అతను తాత్కాలికంగా విరామం కోరినప్పుడు, అది ఆదేశించబడలేదు. అప్పీలుపై ధృవీకరించబడింది మరియు సవరణ తిరస్కరించబడింది. కాబట్టి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా.

ఈ విజ్ఞప్తి ఆ పరిసరాలను 1937 నుండి వాణిజ్య ప్రయోజనాల కోసం, అంటే హోటల్ వ్యాపారాన్ని నడపడానికి నిందితుడు ఉపయోగిస్తున్నాడనేది నిర్వివాదాంశం. లీజు ఒప్పందం ఆధారంగా హోటల్ నిర్వహించడంపై నిషేధం విధిస్తే అది సౌకర్యవంతంగా ఉండదు. లీజు షరతులను అప్పీలుదారు ఉల్లంఘించాడా లేదా అనేది వాదనలోనే పరిశీలించాల్సిన విషయం. లీజు షరతులను పాటించకపోవడంపై సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ గోపాల్ సుబ్రమణ్యం గారు, మెప్పించడానికి ప్రయత్నం చేశారు. తదనుగుణంగా మేము వివరాలలోకి వెళ్లడానికి నిరాకరిస్తున్నాము. డిసెంబర్ 2, 1991 నుండి సెప్టెంబర్ 24, 1994 వరకు ఇచ్చిన ఆదేశాన్ని నిందితుడు పాటించకపోవడం కూడా న్యాయస్థానం దృష్టికి తీసుకువచ్చారు. ఆయన నిషేధాజ్ఞ ఆదేశాన్ని పాటించలేదేమో కానీ, పరిహారం మాత్రం వేరు. అందువల్ల, నిషేధాజ్ఞ ను మంజూరు చేయడంలో సౌలభ్యం నిందితుడికి అనుకూలంగా ఉందని చెప్పలేము. ఇంజంక్షన్ మంజూరు చేయడం అనేది విచక్షణాపూర్వకమైన విషయం. సౌలభ్యం మరియు పరిహారం చేయలేని నష్టం అనేవి విచారణా సమస్యలు మరియు వాటిని పరీక్షించి సానుకూలంగా కనుగొనాలి. అన్నీ ఖాళీగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. 1937 నుంచే అప్పీలుదారు వ్యాపారాన్ని నడుపుతున్నందున, ఆయన 60 సంవత్సరాలుగా ఆ ప్రాంగణాన్ని ఉపయోగించుకుని వ్యాపార ఖ్యాతిని గడించిన తర్వాత వ్యాపారాన్ని నిర్వహించకుండా ఉండటానికి నిషేధించే దావాలో చివరికి వాది విజయం సాధిస్తే, ఆయనకు తగిన పరిహారం లభించదు. ఈ పరిస్థితులలో, దిగువ కోర్టులు నిషేధాజ్ఞను మంజూరు చేయడంలో ఘోరమైన చట్టపరమైన పొరపాటుకు పాల్పడ్డాయి.

అప్పీలు తదనుగుణంగా అనుమతించబడింది. ఆదేశానుసారం ఇచ్చిన తాత్కాలిక నిషేధం రద్దు చేయబడింది. ట్రయల్ కోర్టు వీలైనంత త్వరగా కేసును పరిష్కరించాలని ఆదేశించబడింది. ఖర్చులు లేవు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.